

BETÆNKNING

**Afgivet af
Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget**

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre bekendtgørelsen om kystnært fiskeri efter hellefisk således, at en fiskerilicens fremover kun må anvendes i ét forvaltningsområde – og således, at forvaltningsområdet ”øvrige Grønland” fremover inddeles i mindst 6 separate forvaltningsområder (Maniitsoq, Paamiut, Qaanaaq, Sisimiut, Sydgrønland og Tasiilaq).

(Fremsat af medlem af Inatsisartut Michael Rosing, Løsgænger)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem Hans Aronsen, Inuit Ataqatigiit, fm.

Inatsisartutmedlem Michael Rosing, Løsgænger, nfm.

Inatsisartutmedlem Mala Høy Kuko, Siumut

Inatsisartutmedlem Nikkulaat Jeremiassen, Siumut

Inatsisartutmedlem Henrik Fleischer, Partii Naleraq

Inatsisartutmedlem Kelly Berthelsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Villy Olsvig, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen den 17. maj under FM2017 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstiller ønsker, at Naalakkersuisut pålægges at ændre bekendtgørelsen om kystnært fiskeri efter hellefisk således, at en fiskerilicens fremover kun må anvendes i ét forvaltningsområde – og således, at forvaltningsområdet ”øvrige Grønland” fremover inddeles i mindst 6 separate forvaltningsområder (Maniitsoq, Paamiut, Qaanaaq, Sisimiut, Sydgrønland og Tasiilaq).

Forslaget har bl.a. til formål at bidrage til et mere biologisk bæredygtigt fiskeri – som samtidig er mere lokalt forankret. Forstået på den måde, at fiskeriet i det enkelte forvaltningsområde i højere grad vil være forbeholdt de lokale fiskere.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

Forslaget blev – efter blandet tilslutning fra ordførerne, foruden en indstilling om forkastelse fra Naalakkersuisut – henvist til videre behandling i Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget.

Spørgsmål

Udvalget har til brug for udvalgets behandling af forslaget anmodet medlemmet af Naalakkersuisut for Fiskeri og Fangst om at besvare en række spørgsmål. Kopi af udvalgets spørgsmål og den dertilhørende besvarelse er vedlagt nærværende betænkning som hhv. **bilag 1** og **2**.

Udvalgets spørgsmål blev fremsendt den 26. maj – med anmodning om svar den 16. juni (dvs. 14 arbejdsdage). Besvarelsen blev modtaget den 8. september – *15 uger* efter spørgsmålenes oprindelige fremsendelse.

Udvalget har selvsagt forståelse for, at der kan være forhold, som gør, at det ikke er muligt at besvare udvalgets spørgsmål inden for de oprindeligt fastsatte svarfrister – men finder dog, at der her er tale om en ualmindelig og uforholdsmæssig lang svartid, hvorfor udvalget også finder anledning til at udtrykke **kritik** af Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst. Udvalget har samtidig valgt at orientere Formandskabet for Inatsisartut.

Udvalget finder det herunder problematisk, at Naalakkersuisut tilsyneladende ikke har anset det for nødvendigt løbende at informere udvalget om arbejdet omkring besvarelsen, men i stedet blot har tilskrevet udvalget én gang – den 15. juni, hvor Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst meddelte, at det desværre ikke var muligt at overholde udvalgets oprindelige svarfrist. I den forbindelse blev det anført, at *”besvarelsen af spørgsmålene forventes fremsendt snarest muligt”*.

Formuleringen ”snarest muligt” kunne i forlængelse heraf med rimelighed udlægges som et løfte om, at besvarelsen ville blive fremsendt hurtigt og inden for en overskuelig tidshorisont. Dette navnlig, da det ikke på anden vis af ovennævnte skrivelse fremgik, at udvalgets oprindelige svarfrist i væsentlig grad undervurderede omfanget af arbejdet omkring besvarelsen af udvalgets spørgsmål. Udvalget finder i den forbindelse heller ikke, at omfanget af besvarelsen i sig selv umiddelbart indikerer, at det skulle have været nødvendigt med så lang en sagsbehandlingstid.

Udvalget finder det endvidere bemærkelsesværdigt, at Naalakkersuisut tilsyneladende heller ikke har fundet det nødvendigt at begrunde – endsige beklage – den lange svartid i forbindelse med fremsendelsen af besvarelsen den 8. september. Hvilket under omstændighederne ellers kunne have forekommet berettiget.

Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget har efter førstebehandlingen gennemgået forslaget, herunder besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål, og skal herom bemærke:

I henhold til besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 97/2017 er det kystnære fiskeri efter hellefisk overvejende koncentreret i området omkring Nuuk, foruden i de tre forvaltningsområder Diskobugten, Uummannaq og Upernavik.

I henhold til svarnotatet til førstebehandlingen agter Naalakkersuisut at indføre et nyt forvaltningsområde for Nuuk.

Udvalget forstår, at de væsentligste fiskeriområder dermed vil være inddelt i særskilte forvaltningsområder, hvortil der vil være knyttede individuelle kvoter. Udvalget finder herunder ikke, at forslagsstiller har sandsynliggjort, at der skulle foreligge et særligt behov, som enten berettiger eller nødvendiggør yderligere forvaltningsområder.

Fsva. forslagets anden del, om at en licens fremover alene bør kunne anvendes i ét forvaltningsområde, anerkender udvalget, at en sådan afgrænsning alt andet lige burde bidrage til en større lokal forankring af fiskeriet. Licensafgrænsningen ville ligeledes forhindre, at licensindehaverne i et forvaltningsområde flytter til et andet, dersom fiskeriet i deres eget område af den ene eller anden grund svigter. En situation, som bl.a. er blevet aktuel i forbindelse med den faldende indhandling i Diskobugten.

Udvalget forstår i den sammenhæng, at de nuværende regler, hvor en licens til fiskeri i forvaltningsområderne Upernavik, Uummannaq og Diskobugten kan benyttes i alle tre forvaltningsområder, i værste fald kan medvirke til, at krisen i ét af de tre fiskerier spreder sig til de andre. Grønlands Naturinstitut har således udtalt:

”Hvis der er så få hellefisk i diskobugten at man foretrækker at flytte til Uummannaq og Upernavik så kommer man til at lave større fiskeritryk i de to områder [...] Men hvis man lægger stort pres på de to områder, så kan man risikere at komme i samme situation”¹

En licensafgrænsning vil imidlertid samtidig indebære en begrænsning i den enkelte fiskers

¹ ”Naturinstitutet: Hellefiskekrisen i Diskobugten vil brede sig nordpå”. KNR, 16. september 2017.

mulighed for at udøve sit erhverv, idet denne herefter – som udgangspunkt – vil være ”låst” til et forvaltningsområde. Hensynet med licensafgrænsningen vil derfor også skulle sammenholdes med den indskrænkning, som afgrænsningen vil give anledning til i forhold til fiskernes næringsmulighed.

Udvalget noterer her, at det efter Naalakkersuisuts opfattelse ikke er nødvendigt – eller proportionelt – at afgrænse licenserne, og at Naalakkersuisut endvidere finder det uhensigtsmæssigt, dersom fiskerne ikke kan udnytte næringsmulighederne i det kystnære fiskeri efter hellefisk. En holdning, som også ses indeholdt i besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 97/2017, hvoraf bl.a. fremgår at:

”Da Naalakkersuisut ikke går ind for begrænsninger i den enkelte kystfiskers næringsadkomst, og da Naalakkersuisut vurderer, at der ikke er et behov for at begrænse adgangen på grund af risiko for kollaps, anser Naalakkersuisut det for en unødigt begrænsning i fiskernes næringsadkomst, hvis der fastsættes sådanne begrænsninger i den kommende bekendtgørelse”

(udvalgets fremhævning, red.)

I stedet vil Naalakkersuisut indføre et loft over, hvor meget udefrakommende fiskere må fange i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten. Forstået således, at højst 10 pct. af den samlede kvote i det enkelte forvaltningsområde fremover må fanges af fiskere fra et af de to andre forvaltningsområder.

Licenserne vil samtidig blive afgrænset således, at indehaveren af en kvoteandel vil blive fratrukket sin fangst i de kvotefrie områder, hvis indehaveren ikke i forvejen har opfisket sin kvoteandel. Licensindehaveren vil herunder alene få adgang til at fiske i den del af de kvotefrie områder, som er tilknyttet indehaverens forvaltningsområde².

Forvaltningsområdet Nuuk vil herudover – tilsyneladende³ – blive helt lukket for udefrakommende fiskere, i den forstand at en licens til fiskeri i forvaltningsområderne Upernavik, Uummannaq, Diskobugten og Øvrige Grønland med den nye bekendtgørelse ikke vil kunne anvendes i området for Nuuk.

Udvalget finder, at ovennævnte tiltag kunne udlægges som en form for kompromis i forhold til forslagsstillers ønske om større lokal forankring af fiskeriet. Hvorvidt de varslede ændringer af bekendtgørelsen vil bidrage til at adressere forslaget grundlæggende – og væsentligste – ambition om at øge den biologiske bæredygtighed i fiskeriet, er på den anden side et åbent spørgsmål.

² Her henvises alene til licensindehavere med en kvoteandel, hvorfor jollerne ikke vil være omfattet af adgangsbegrænsningen – jf. svarnotatet til førstebehandlingen samt besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (2a).

³ Jf. besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (3c).

Et spørgsmål, som bl.a. skal ses i sammenhæng med, at den kommende bekendtgørelse overvejende forekommer at være formuleret ud fra andre hensyn end bæredygtighed – og på baggrund af en antagelse, som i bedste fald kan siges at afvige fra den stadig mere fremherskende opfattelse af fiskeriets tilstand. Med undtagelse af det nye forvaltningsområde omkring Nuuk, er bæredygtighed således heller ikke et argument, som umiddelbart bliver brugt til at forklare – eller på anden vis begrunde – ændringerne.

Besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål kunne herunder indikere, at Naalakkersuisut da heller ikke nærer nogen videre forventning om, at flere af de varslede ændringer vil indvirke på – endsige fremme – bestandsudviklingen.

Ifølge besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (2d) vil de varslede bestemmelser omkring de kvotefrie områder, således alene have *”en begrænset påvirkning på fiskeriressourcen og fiskeriindsatsen”*⁴.

Ifølge svarnotatet til førstebehandlingen vil indførelsen af en højest tilladt fangstmængde på 10 pct. for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten omvendt *”medføre en øget beskyttelse af fiskeriet i de enkelte forvaltningsområder”*⁵, men som det efterfølgende præciseres, lægger deri alene, at *”begrænsningen vil beskytte den biologiske ressource af hensyn til den lokale forankring af fiskeriet”*⁶.

Hvis den biologiske effekt dermed fremstår usikker, synes der omvendt større vished om de kontrolmæssige konsekvenser. Udvalget kan herunder konstatere, at den varslede ændring af bekendtgørelsen forventes at give anledning til en væsentlig kontrolmæssig udfordring, som bl.a. forudsætter en omlægning af det system, som anvendes af Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK). I den forbindelse anføres at:

”Der er – også i andre fiskerier - en udfordring i at kontrollere oplysninger om fangstområder, som selvangives af fiskeren ved indhandling, som gælder særligt i forhold til jollefiskeri, når jollerne ikke er registreret med kendingsnummer, og derfor ikke kan identificeres på afstand. Denne udfordring er udtalt i forhold til kontrol af fiskeri, hvor den samme licens giver adgang til flere tilstødende områder, som er omfattet af forskellige regler for kvotetræk.

⁴ Besvarelsen fremstår utilstrækkelig for udvalget. Udvalget finder det herunder påfaldende, hvis en bestemmelse, som i praksis vil begrænse hvem, hvor og hvor meget, der kan fiskes, kun vil have begrænset virkning på fiskeriressourcen og fiskeriindsatsen. Udvalget havde af samme årsag gerne set en mere uddybende besvarelse af udvalgets spørgsmål. Dette også henset til besvarelsen af udvalgets øvrige spørgsmål (2a).

⁵ Jf. svarnotatet til førstebehandlingen.

⁶ Jf. besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (3b). Udvalget bemærker i den forbindelse, at udsagnet forekommer at stå lidt i modsætning til besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (1a), hvoraf fremgår, at Naalakkersuisut med indførelsen af den højest tilladte fangstmængde *”vil begrænse risikoen for et højt fiskeritryk i enkelte af de tre områder uden helt at afskære adgangen til områderne”*.

Det er GFLKs klare vurdering, at det vil medføre en øget administrativ arbejdsbyrde til systemomlægning samt løbende drift heraf, når kvotetræksberegning differentieres afhængig af saldoen på individuelle kvotemængder”⁷

Udvalget forstår herunder, at omfanget af den kontrolmæssige udfordring bl.a. skal ses i sammenhæng med den fortsatte opretholdelse af de kvotefrie områder, kombineret med den varslede adgangsbegrænsning til disse.

Udvalget bemærker her, at Naalakkersuisut for kort tid siden foreslog at *ophæve* de kvotefrie områder⁸, hvorfor udvalget også har anmodet Naalakkersuisut om at oplyse baggrunden for, at områderne nu vil blive opretholdt:

”Naalakkersuisut har vurderet, at det er hensigtsmæssigt at bevare de kvotefrie områder for nu, da det går godt i fiskeriet, og Naalakkersuisut ønsker at forsætte denne udvikling”⁹

(udvalgets fremhævning, red.)

Udvalget finder det overraskende – og særdeles påfaldende – at Naalakkersuisut tilsyneladende mener, at *”det går godt i fiskeriet”* i betragtning af den krise, som det kystnære fiskeri ellers antages at befinde sig i. Udvalget konstaterer i forlængelse heraf, at Naalakkersuisut ikke har fundet anledning til at uddybe – eller på anden vis begrunde – sin vurdering, hvorfor udvalget heller ikke umiddelbart kan tilslutte sig opfattelsen. Udvalget finder det dog tvivlsomt, om der er tale om en vurdering, som nødvendigvis er vidt udbredt i fiskeriet – givet de stadige rapporter om svigtende indhandling.

Udvalget finder herudover anledning til at anfægte, hvorfor det skulle være nødvendigt at opretholde de kvotefrie områder, dersom fiskeriet i øvrigt antages at gå godt. Ligesom udvalget ønsker at anføre, at udvalget ikke deler opfattelsen om, at de kvotefrie områder bidrager til en positiv udvikling af fiskeriet.

Udvalget finder ikke, at der med udgangspunkt i ovenstående bemærkninger, foruden besvarelsens længde generelt, kan siges at være fremlagt tilstrækkelig – eller overbevisende – argumentation for opretholdelsen af områderne. Dette også henset til den mangel på generel opbakning, som der synes at være til de kvotefrie områder – f.eks. fra fisker- og fangerorganisationen KNAPK¹⁰.

En opretholdelse af de kvotefrie områder forekommer også at stride imod de seneste

⁷ Jf. besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (2e).

⁸ Jf. høring vedrørende forslag til bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk, offentliggjort den 27. januar 2017.

⁹ Jf. besvarelsen af udvalgets skriftlige spørgsmål (2c).

¹⁰ ”Kruse holder fast i sine kruseduller”. Sermitsiaq, 23. juni 2017.

anbefalinger fra Grønlands Naturinstitut. I besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 199/2017 peger instituttet således på fiskeriet, som den primære årsag til at bestanden og gennemsnitsstørrelsen af hellefiskene i Diskobugten har ændret sig. Grønlands Naturinstitut anfører herunder bl.a. at:

"[...] Hellefiskebestanden er på et lavere niveau nu sammenlignet med tiden før 2000. De ændringer der er registreret i landingerne i 2017 kan forklares ved at bestanden er reduceret.

De lavere landingerne i 2017 er så betydende, at GN vil anbefale at kvoten hurtigst muligt sættes ned så den matcher den biologiske rådgivning på 6.400 tons og at der udarbejdes en forvaltningsplan, der søger at udrede hvilke tiltag der skal iværksættes for at sikre at bestanden af hellefisk fremover udnyttes optimalt (eller efter ønskede fastsatte mål omkring udnyttelsen). En sådan plan vil samtidig kunne bidrage til at sikre en bedre forståelse for fiskeriet - også i andre indenskærs hellefisk fiskerier (særlig med tanke på UMK og UPV)"¹¹

En anbefaling, som umiddelbart også forekommer i tråd med den hensigtserklæring, som blev underskrevet i Ilulissat den 7. april 2017¹², hvori departementet for fiskeri og fangst sammen med de væsentligste aktører i det kystnære fiskeri efter hellefisk i Diskobugten bl.a. bekendte sig til, at ville arbejde for et "ansvarligt" fiskeri. I den forbindelse blev det tilføjet at:

"Vi vil arbejde for at muliggøre en langsigtet og robust planlægning i Diskobugten, hvor man tager højde for forvaltningsområdernes særegenheder og hvor lokale aktører inddrages og har medansvar [...]"

"Vi ser et behov for at styrke overensstemmelse mellem den videnskabelige rådgivning og fastsættelse af de kystnære kvoter for hellefisk i Diskobugten"

Udvalget skal herudover henvise til udtalelser fra formanden for fisker- og fangerorganisationen KNAPK, som adspurgt om årsagen til det svigtende fiskeri i Nordgrønland, er citeret for:

"Det skyldes det kæmpestore fiskeritryk, som vi oplever de seneste år [...] Lægger vi de to tal for det kvotebelagte og det kvotefrie fiskeri sammen, står det klart, at vi driver et overfiskeri i Nordgrønland"¹³

¹¹ Jf. besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 199/2017.

¹² Hensigtserklæring indgået mellem KNAPK, SQAPK, Departementet for Fiskeri og Fangst, GFLK, Grønlands Naturinstitut, Qaasuitsup Kommunia, Royal Greenland og Halibut Greenland, Ilulissat den 7. april 2017. http://naalakkersuisut.gl/da/Naalakkersuisut/Nyheder/2017/04/070417_hensigt

¹³ "Fangsten af hellefisk styrtdykker i Diskobugten". Sermitsiaq, 11. august 2017.

Hvorvidt – og i så fald, hvordan – Naalakkersuisut agter at følge op på anbefalingerne fra Grønlands Naturinstitut synes imidlertid lidt uklart. Udvalget noterer herunder, at Naalakkersuisoq for fiskeri og fangst tilsyneladende ikke har til sinds at sænke kvoten foreløbig¹⁴. Formanden for Naalakkersuisut har omvendt givet udtryk for, at der er behov for at revurdere udnyttelsen af hellefisken – og at Naalakkersuisut vil ”*udarbejde en ændring i reguleringen af fiskeriområdet*”¹⁵. Udvalget skal her opfordre til, at Naalakkersuisut – senest til andenbehandlingen af nærværende forslag – oplyser Inatsisartut om, hvorvidt der hermed lægges op til at ændre bekendtgørelsen på anden eller yderligere vis end det, som blev varslet under førstebehandlingen af forslaget. Udvalget skal samtidig opfordre til, at Naalakkersuisut oplyser, hvornår udkastet til ny bekendtgørelse kan forventes offentliggjort (sendt i høring).

Forslagets økonomiske konsekvenser

Det fremgår af § 33, stk. 1, i Inatsisartuts forretningsorden, at de økonomiske og administrative konsekvenser ved realiseringen af beslutningsforslag skal beskrives i forslagens begrundelse.

Forslagsstiller har i overensstemmelse hermed redegjort herfor. Udvalget finder ikke umiddelbart anledning til at fremkomme med yderligere bemærkninger. Dette også henset til, at forslagsstiller i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget har indhentet – og gengivet – Naalakkersuisuts vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser, jf. besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 97/2017.

Udvalgets indstillinger

Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne for Inuit Ataqatigiit, Siumut og Partii Naleraq **indstiller** forslaget til **forkastelse**.

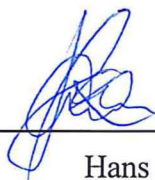
Et mindretal i udvalget bestående af løsgænger **indstiller** med nedenstående bemærkninger forslaget til **vedtagelse**.

Et mindretal bestående af løsgænger Michael Rosing indstiller forslaget til vedtagelse i sin nuværende form. Ganske vist ville det være bedre at indarbejde dette princip i den kommende fiskerilov, men da der kan gå lang tid inden den nye fiskerilov bliver færdig, og da der allerede er kraftige tegn på overfiskeri i flere forvaltningsområder mener jeg at det ikke kan gå hurtigt nok med at få disse ændringer indført.

¹⁴ ”Hellefiske-krise: Kruse blæser på kvote-anbefalinger”. KNR, 20. september 2017.

¹⁵ Jf. Formanden for Naalakkersuisut Kim Kielsens åbningstale ved Inatsisartuts efterårssamling 2017 (s. 4).

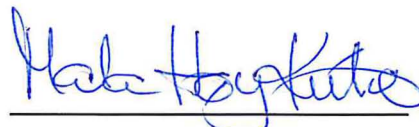
Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

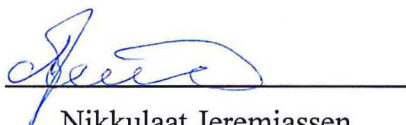
Hans Aronsen
Formand

Michael Rosing
Næstformand

Mala Høy Kuko

Nikkulaat Jeremiassen

Henrik Fleischer

Kelly Berthelsen

Villy Olsvig

**Naalakkersuisutmedlemmet for Fiskeri og
Fangst Karl-Kristian Kruse
/HER**

Dato: 26. maj 2017

J.nr.: 01.36.01.03-00075

Skriftlige spørgsmål

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget skal til brug for sin behandling af forslag om ændring af Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk (FM2017/55) anmode Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst om skriftligt at besvare følgende spørgsmål:

1. I henhold til besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 97-2017 ”*lægger Naalakkersuisut op til, at der ikke skal gælde begrænsninger for adgangen til forvaltningsområderne, således at adgang til et forvaltningsområde ikke udelukker adgang til et andet. De licensberettigede får således mulighed for at opnå licens til kystnært fiskeri efter hellefisk i alle forvaltningsområder samtidig?*”.
 - a. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorledes ovennævnte besvarelse harmonerer med svarnotatet til førstebehandlingen, hvoraf fremgår, at Naalakkersuisut agter at indføre et særskilt forvaltningsområde for Nuuk; begrænse adgangen til de kvotefrie områder; samt indføre en højst tilladt fangstmængde for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten.
2. I henhold til svarnotatet til førstebehandlingen ”*onsker Naalakkersuisut, at der indføres en begrænsning, så licenshavere med en kvoteandel bliver trukket af sin kvote når fiskeriet sker i de kvotefrie områder så længe ens kvoteandel ikke er opfisket, og at de udelukkende må fiske i de kvotefrie områder, der er tilknyttet deres forvaltningsområde?*”.
 - a. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorfor Naalakkersuisut tilsyneladende alene agter at lade begrænsningen gælde for licensindehavere med en kvoteandel – og dermed ikke jollerne.
 - b. Naalakkersuisut anmodes om at præcisere, hvorvidt begrænsningen skal forstås således, at licensindehavere med en kvoteandel fremover helt skal indstille fiskeriet efter at opbrugt deres kvoteandel – eller, om licensindehaveren herefter fortsat kan fiske i de kvotefrie områder.

- c. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for baggrunden for opretholdelsen af de kvotefrie områder – jf. at områderne ellers, med det seneste forslag¹ til ændring af Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk, var forventet, at ville ophøre.
 - d. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorledes begrænsningen forventes at påvirke fiskeriressourcen, foruden fiskeriindsatsen. Det vil sige, om begrænsningen vil føre til et højere, lavere eller uændret fiskeri – og vil begrænsningen medføre, at fiskeriindsatsen fremover vil foregå i de samme eller nye områder.
 - e. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorledes Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) forholder sig til begrænsningen, foruden den fortsatte opretholdelse af de kvotefrie områder – herunder, hvilke kontrolmæssige fordele og ulemper, der følger af begrænsningen samt opretholdelsen af de kvotefrie områder.
3. I henhold til svarnotatet til førstebehandlingen ønsker Naalakkersuisut, ”at der indføres en højst tilladt fangstmængde på 10 % for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten”.
- a. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorvidt det er korrekt forstået, at initiativet alene omfatter licensindehavere i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten – samt, at licensindehaveren i ét af de nævnte forvaltningsområder herefter tilsammen højst må fiske 10 pct. af sin fangst i de to andre forvaltningsområder.
 - b. Naalakkersuisut anmodes om at præcisere, hvad der henvises til, når det anføres, at begrænsningen vil ”medføre en oget beskyttelse af fiskeriet i de enkelte forvaltningsområder”. Det vil sige, om der her henvises til den biologiske ressource eller til den lokale forankring af fiskeriet.
 - c. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorvidt det er korrekt forstået, at der ikke vil være udefrakommende fiskere i forvaltningsområdet Nuuk – idet indehaverne af licenser til fiskeri i forvaltningsområderne Upernavik, Uummannaq, Diskobugten og Øvrige Grønland ikke vil få adgang til forvaltningsområdet for Nuuk.
 - d. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorledes Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) forholder sig til initiativet – herunder, de kontrolmæssige fordele og ulemper, som initiativer måtte give anledning til.
4. Naalakkersuisut anmodes om at vurdere, om – og i så fald hvordan – oprettelsen af de i forslaget (FM2017/55) foreslåede forvaltningsområder vil påvirke muligheden for at

¹ Jf. høring vedrørende forslag til Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri. Offentliggjort den 27. januar 2017. <http://naalakkersuisut.gl/da/H%c3%b8ringer/Arkiv-over-h%c3%b8ringer/2017/Bkg-hellefisk-kystnaer>

overgå til kommercielt fiskeri efter hellefisk i de områder, hvor der aktuelt kun foregår forsøgsfiskeri.

En skriftlig besvarelse (grønlandsk/dansk) af ovenstående spørgsmål bedes senest fredag den 16. juni 2017 fremsendt elektronisk til udvalgets sekretær (gimsing@ina.gl).

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Hans Aronsen
Udvalgsformand

Bureau for Inatsisartut
Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget
/HER

Ilanngussaag
Bilag

2

Indgået

FB SEP. 2017

**Besvarelse af spørgsmål fra Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget angående
Punkt 55 på Forårssamlingen 2017**

Dato: 02-08-2017
Sags nr.: 2017 - 9157
Akt. nr.: 5555518

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget har ved skrivelse af 26. maj 2017 anmodet Naalakkersuisut om skriftligt at besvare en række spørgsmål til brug for udvalgets behandling af punkt 55 på forårssamlingen 2017. Behandlingen i Inatsisartut af punkt 55 er udsat til Efterårssamlingen 2017.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apn@naanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. I henhold til besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 97-2017 "lægger Naalakkersuisut op til, at der ikke skal gælde begrænsninger for adgangen til forvaltningsområderne, således at adgang til et forvaltningsområde ikke udelukker adgang til et andet. De licensberettigede får således mulighed for at opnå licens til kystnært fiskeri efter hellefisk i alle forvaltningsområder samtidig".

a. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorledes ovennævnte besvarelse harmonerer med svarnotatet til førstebehandlingen, hvoraf fremgår, at Naalakkersuisut agter at indføre et særskilt forvaltningsområde for Nuuk; begrænse adgangen til de kvotefrie områder; samt indføre en højst tilladt fangstmængde for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten.

Det er rigtigt, at Naalakkersuisut i besvarelsen af § 37-spørgsmål nr. 97 af 2017 lægger op til, at der ikke skal være begrænsninger for adgangen til forvaltningsområderne. Sammenhængen med svarnotatet fra Naalakkersuisut til førstebehandlingen skal findes i det forhold, at Naalakkersuisut alligevel ønsker, at licenshavere med kvoteandele udnytter kvoteandelen før de fisker i de kvotefrie områder. Samtidig skal indførelsen af en højst tilladt fangstmængde for udefrakommende i de tre forvaltningsområder, Upernavik, Uummannaq, og Diskobugten forstås sådan, at Naalakkersuisut vil begrænse risikoen for et højst fiskeritryk i enkelte af de tre områder uden helt at afskære adgangen til områderne. Dette er af hensyn til proportionaliteten af indgrebet.

2. *I henhold til svarnotatet til førstebehandlingen "ønsker Naalakkersuisut, at der indføres en begrænsning, så licenshavere med en kvoteandel bliver trukket af sin kvote når fiskeriet sker i de kvotefrie områder så længe ens kvoteandel ikke er opfisket, og at de udelukkende må fiske i de kvotefrie områder, der er tilknyttet deres forvaltningsområde".*

a. *Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorfor Naalakkersuisut tilsyneladende alene agter at lade begrænsningen gælde for licensindehavere med en kvoteandel – og dermed ikke jollerne.*

Naalakkersuisut mener ikke, at det er rimeligt, at indehavere af kvoteandele kan sælge deres årlige kvotemængder og tjene mange penge på det, for derefter at fiske store mængder i de kvotefrie områder.

b. *Naalakkersuisut anmodes om at præcisere, hvorvidt begrænsningen skal forstås således, at licensindehavere med en kvoteandel fremover helt skal indstille fiskeriet efter at opbrugt deres kvoteandel – eller, om licensindehaveren herefter fortsat kan fiske i de kvotefrie områder.*

Når en indehaver af en kvoteandel har opfisket hele sin årlige kvotemængde, kan vedkommende fiske i de kvotefrie områder.

c. *Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for baggrunden for opretholdelsen af de kvotefrie områder – jf. at områderne ellers, med det seneste forslag til ændring af Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk, var forventet, at ville ophøre.*

Naalakkersuisut har vurderet, at det er hensigtsmæssigt at bevare de kvotefrie områder for nu, da det går godt i fiskeriet, og Naalakkersuisut ønsker at forsætte denne udvikling.

d. *Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorledes begrænsningen forventes at påvirke fiskeriressourcen, foruden fiskeriindsatsen. Det vil sige, om begrænsningen vil føre til et højere, lavere eller uændret fiskeri – og vil begrænsningen medføre, at fiskeriindsatsen fremover vil foregå i de samme eller nye områder.*

Naalakkersuisut vurderer, at begrænsningen vil have en begrænset påvirkning på fiskeressourcen og fiskeriindsatsen.

- e. *Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorledes Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) forholder sig til begrænsningen, foruden den fortsatte opretholdelse af de kvotefrie områder – herunder, hvilke kontrolmæssige fordele og ulemper, der følger af begrænsningen samt opretholdelsen af de kvotefrie områder.*

Der er – også i andre fiskerier - en udfordring i at kontrollere oplysninger om fangstområder, som selvangives af fiskeren ved indhandling, som gælder særligt i forhold til jollefiskeri, når jollerne ikke er registreret med kendingsnummer, og derfor ikke kan identificeres på afstand. Denne udfordring er udtalt i forhold til kontrol af fiskeri, hvor den samme licens giver adgang til flere tilstødende områder, som er omfattet af forskellige regler for kvotetræk.

Det er GFLKs klare vurdering, at det vil medføre en øget administrativ arbejdsbyrde til systemomlægning samt løbende drift heraf, når kvotetræksberegning differentieres afhængig af saldoen på individuelle kvotemængder

3. *I henhold til svarnotatet til førstebehandlingen ønsker Naalakkersuisut, "at der indføres en højst tilladt fangstmængde på 10 % for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten".*

- a. *Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorvidt det er korrekt forstået, at initiativet alene omfatter licensindehavere i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten – samt, at licensindehaveren i ét af de nævnte forvaltningsområder herefter tilsammen højst må fiske 10 pct. af sin fangst i de to andre forvaltningsområder.*

Initiativet skal udelukkende gælde for forvaltningsområderne Upernavik, Uummannaq og Diskobugten. Initiativet betyder, at udefrakommende licenshavere højst må fiske 10 pct. af den samlede kvote i et andet forvaltningsområde.

- b. *Naalakkersuisut anmodes om at præcisere, hvad der henvises til, når det anføres, at begrænsningen vil "medføre en øget beskyttelse af fiskeriet i de enkelte forvaltningsområder". Det vil sige, om der her henvises til den biologiske ressource eller til den lokale forankring af fiskeriet.*

Naalakkersuisut henviser her til det forhold, at begrænsningen vil beskytte den biologiske ressource af hensyn til den lokale forankring af fiskeriet.

- c. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, hvorvidt det er korrekt forstået, at der ikke vil være udefrakommende fiskere i forvaltningsområdet Nuuk – idet indehaverne af licenser til fiskeri i forvaltningsområderne Upernavik, Uummannaq, Diskobugten og Øvrige Grønland ikke vil få adgang til forvaltningsområdet for Nuuk.*

Spørgsmålet er hypotetisk og synes at besvare sig selv. Såfremt udefrakommende fiskere ikke vil få adgang til forvaltningsområdet for Nuuk, så vil de heller ikke være der.

- d. Naalakkersuisut anmodes om at redegøre for, hvorledes Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) forholder sig til initiativet – herunder, de kontrolmæssige fordele og ulemper, som initiativer måtte give anledning til.*

Det er GFLKs klare vurdering, at det vil medføre en øget arbejdsbyrde for kontrollen samt til administrativ systemomlægning og løbende administration, at begrænse adgangen for udefrakommende til 10% af den samlede kvote i hvert forvaltningsområde i Uummannaq, Upernavik og Disko bugten.

Der vil være en øget kontrolopgave omkring Nuuk når kvoteområdet indføres her, men dette vil ikke kræve en administrativ omlægning.

- 4. Naalakkersuisut anmodes om at vurdere, om – og i så fald hvordan – oprettelsen af de i forslaget (FM2017/55) foreslåede forvaltningsområder vil påvirke muligheden for at overgå til kommercielt fiskeri efter hellefisk i de områder, hvor der aktuelt kun foregår forsøgsfiskeri.*

Naalakkersuisut vurderer, at de foreslåede forvaltningsområder ikke vil påvirke muligheden for at overgå fra forsøgsfiskeri til kommercielt fiskeri.

Inussiarnersumik inuulluaqquillunga
Med venlig hilsen

Karl-Kristian Kruse

Aalisarnermut Piniarnemullu Naalakkersuisoq
Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst